

Anna Bjerre Johansens tale ved Roskilde Summerdays

Taler

Anna Bjerre Johansen
En del af Den Grønne
Studenterbevægelse

Dato

26. juni 2021

Sted

Dyrskuepladsen, Roskilde

hej roskilde

jeg håber i har det godt
jeg håber i er her med mennesker i godt kan li'
mennesker i deler jeres tanker med

mit navn er anna
jeg er her ligesom mathis på vegne af det handlingsfællesskab
der hedder den grønne studenterbevægelse

og i de sidste minutter her
før joyce går på scenen (*måske reaktion*)
vil jeg gerne dele mine tanker med jer

jeg vil gerne tale om klimaet
jeg vil gerne tale om følelser
og jeg vil gerne tale om at være naiv

(pause)

for halvandet år siden græd jeg af lettelse
da folketinget næsten enstemmigt vedtog en lov
om at Danmark skulle reducere sine udledninger
med 70% i 2030
klimaloven
blev den kaldt

men siden er det gået helt skævt

efter det skulle nemlig der laves en plan for
hvordan vi så opfylder loven
altså *hvordan* vi reducerer vores udledninger

men her mens jeg taler foran jer
har vi stadig ikke set skyggen af den plan

der er nu lavet aftaler for næsten alle sektorer
men de er massivt utilstrækkelige
ingen af dem lever på til 70%-målet
planen findes ikke

(pause) - vrede herfra

det absolutte minimum for at håndtere klimakrisen
er at leve op til vores internationale forpligtelser
at leve op til vores egen lovgivning
men det gør vi ikke

det gør vi ikke
og det ved regeringen godt
det ved støttepartierne godt
det ved oppositionen godt
undskyld jeg bander
men de ved det fucking allesammen

og DE taler om 'tekniske reduktionspotentialer', om 'power to x' og om 'carbon capture and storage', de taler om 'klimavenlig asfalt', 'klimavenlige svin' og 'klimavenlig fossilgas'

(se op)

MEN VI, *(hænderne ud til roskilde)*

vi taler om, at krisen findes *lige nu*
vi taler om at der i dag er flere mennesker på flugt fra klimaforandringer
end fra krig

vi taler om, at der *i dag* er mennesker, der fordrives fra deres hjem overalt i verden
fordi de rammes af klimakrisens konsekvenser

(pause)

hvad stiller man op med vreden over det?

at vi har politikere
der kalder den største, humanitære katastrofe nogensinde
for en teknisk udfordring?

hvad stiller man op med frustrationen over det?

at en pandemi kan sætte landet i kriseberedskab
men at klimakrisen, *klimakrisen*, ikke må koste én krone
hvad stiller man op med desperationen over det?

(pause) - roligt afsnit

og hvad stiller man op med sorgen
sorgen over, at ligegyldigt hvor meget vi prøver at få klimahandlingen
til at leve op til bare det minimalt nødvendige
så går det hele bare hurtigere end vi kan løbe?

hvordan undgår man at sætte sig ned og bare give op?

(LANG pause)

man mødes
man taler sammen

vi deler de her følelser med hinanden

(pause)

når jeg bliver apatisk

så husker jeg at jeg ikke er alene om afmagten
at jeg er omgivet af en hel bevægelse af mennesker

der deler min frustration, min vrede, min uro, min frygt for fremtiden
og mine håb for forandring
og det giver mig mod til at blive ved

jeg synes det er helt vildt
hvor meget følelser betyder for hvad vi kan!

selvom jeg har lavet politisk aktivisme i flere år
så er det først for nyligt gået op for mig
at dét at tale om følelser
i sig selv er en aktivistisk handling

(pause)

der er sådan en bredt accepteret idé om
at vi kun kan få adgang til dagsordenen
at vi kun bliver taget seriøst
hvis vi skruer ned for frustrationen, vreden og bekymringerne

men det er jo netop gennem de synlige følelser
at vi spejler os i hinanden
og bliver rørt og bliver ramt
og minder os selv og hinanden om
at håndteringen af de økologiske kriser
handler om vores eksistensgrundlag

(pause)

klimakrisens omfang er baseret på videnskab

og ja, vi kan godt vifte med ipcc-rapporter, fakta og statistik
foran ansigterne på dem
der endnu ikke har indset Alvoren

men jeg tror vi har brug for vreden, frustrationen, sorgen, uroen, viljen og håbet

hvis vi skal håndtere krisens konsekvenser

JEG tror
at den forandring, den revolution, vi har brug for
det blødes revolution
følelsernes revolution

(pause)

roskilde, hvis i kender magtesløsheden
så husk at dele den med hinanden

husk at den kan kanaliseres i handling
husk at det betyder noget
at vi er mange der siger fra

husk at vi ér mange
der siger fra
husk at vi stadig mødes
at vi stadig organiserer os
at vi stadig demonstrerer
husk at vi bliver ved

(pause)

for selvom det kan føles naivt
forsøget på at ændre et så hårdt system
så er én ting sikkert

det er ikke os, der er naive

historisk set
er bløde kroppe
det eneste
der nogensinde har forandret noget
god festival!

////

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale, Den Grønne Studenterbevægelse, Den Grønne Ungdomsbevægelse

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anna-bjerre-johansens-tale-ved-roskilde-summerdays>